

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOČNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO 11/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P. T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

Spreobrnite se in verujte evangeliju Slovenska ljudska stranka med zdomci

Pastirsko pismo msgr. Bellonija za postni čas 1990 in za pripravo na medcerkveno srečanje Triveneta v Ogleju.

Pišem vam z mislijo na Veliko noč in na našo pot v postnem času. Toda moj pogled seže tudi na velikonočni čas na izreden dogodek srečanja škofij Triveneta (Treh Benečij) v Ogleju od 28. aprila do 2. maja.

Vsebina mojega razmišljanja z vami in za vas bo torej nova evangelizacija, ker bo to osrednja tema oglejskega srečanja.

MILOST POSTNEGA ČASA

Sveti postni čas nas vodi k Jezusu, ki ga Duh pelje v puščavo, kjer molli in se posti. Satan ga skuša, a Jezus ga premaga in angeli mu strežejo.

Jezus je vedno Učitelj. Pomaga nam spoznati njegove izbire in se zanje odločiti.

Zato se mora naša Cerkev, naša tržaška Cerkev in z njo vsi posamezni kristjani, poglobiti v Gospoda in pustiti, da nas On spreobrne: On je naša modrost, rešitev in življenje.

Največja človekova novost, mladost človeštva, upanje, prihodnost in usoda, ki nas čakajo in jih moramo zgraditi, sovpadajo z umrlim in vstalim Kristusom.

Smo o tem prepričani? In kako to dokažemo? Ali bolje rečeno: Kakšna je konkretno naša naloga, da bomo vsak dan svojega življenja prilagajali Gospodu Jezusu? S kakšnimi sredstvi bomo preverili svojo rast?

Dragoceni postni čas nam daje priložnost za temeljito in iskreno spraševanje vesti o osebnih in občestvenih spreobrnitvi, ki jo bomo uresničevali po Kristusovem zgledu in jo sprejeli kot glavni postni in velikonočni dar.

Vsak kristjan je dolžan poskrbeti za duhovno poglobitev v tem bogoslužnem času, ki nam nudi toliko priložnosti za poslušanje božje besede, molitev in pokoro. Daje nam priložnost za obvladovanje samega sebe, ki je sad Duha; za opravljanje številnih dobrih del, predvsem za revne, bolne, ostarele, osamljene, skratka za najpotrebnejše. Ne pozabimo pa na naše brate Afričane v Iriamuraj v Keniji, kjer delujejo naši tržaški misijonarji.

Zbiranje pomoči za lačne po svetu («Post ljubezni») se v naši škofiji organizira za nje, a tudi za vse misijonarje po svetu iz Trsta in za vse tiste, ki so na kakšen način povezani s Trstom. Finančna pomoč vsako leto doseže vse!

SPREOBURNITEV IN EVANGELIZACIJA

Po tistem času — to je po postu v puščavi — je Jezus začel pridigati: »Spreobrnite se, približalo se je namreč nebeško kraljestvo.« Jezus je prvi in največji oznanjevalec vsega oznanila.

Ce gledamo nanj, razumemo, da so med spreobrnitvijo in evangelizacijo trdne organske vezi, kakor odnos med vzrokom in učinkom. Oznanjevanje evangelija dobiva svežost in neizčrpno moč od neprestane notranje spreobrnitve posameznih kristjanov in od stalne obnove naših skupnosti ter institucij.

Nova evangelizacija v pokrajinah s staro krščansko tradicijo, kakor je naša, je nujno potrebna. Sveti oče večkrat ponavlja svoje prepričanje o tej potrebi in pojasnjuje tudi razloge.

Pravi: »Čeprav se krščanska vera vzdržuje še naprej v nekaterih tradicionalnih in bogoslužnih izraznih oblikah, je vendar vedno bolj izključena iz pomembnih življenjskih dogodkov, kot so rojstvo, trpljenje in smrt.«

Sveti oče nima dvomov. Narekuje smerice nove evangelizacije: pričevati je treba, da samo krščanska vera daje popolnoma veljaven odgovor na probleme in upanja v življenju vsakega človeka in vsake družbe. O tem so bolj ali manj prepričani vsi.

Verni laiki morajo premostiti v sebi razdaljo med evangelijem in življenjem. Tako morajo živeti vsak dan v družini, na delu, v družbi. Gre za enotnost življe-

Tone Jemec, kipar; postaja križevega pota v Domu Lipa, v Hamiltonu - Kanada. Meddobje, 1989

nja, ki ga navdihuje evangelij, ki daje tudi moč za popolno uresničitev. To pomeni spreobrniti se!

Evangelij je treba prenesti v življenje ne le kot pravilo življenja, temveč kot novi osebni načrt in kot nosilec misljenja ter moralnega in čustvenega življenja. V luči evangelija je treba vse presojati in urejati. Oklepajmo se Jezusa tako močno, da bi končno lahko ponovili za svetim Pavlom: »Ne živim več jaz, ampak v meni živi Kristus!«

SOČANJE S KULTURO

Od sejavca je odvisno, če je polje zorano, odprto, sprejemljivo, ali pa polno trnja, kamenja in trdo. Kristjan mora sejati z vero in zaupanjem, pametno in velikodušno ter vztrajno.

Moderni misleci postavljajo nasproti oznanjevanju odrešilne božje besede blestečo mavrico razdrobljenega pluralizma. To vzbuja skušnjavo, da bi opustili iskanje novih oblik in se zadovoljili z dosedanjim načinom oznanjevanja. — Evangeljsko spreobrnjenje vodi človekovo srce k obnovi, ki presega vsa obzorja idealov in etike, ki si jih more zamisliti človek.

Odločitev za Kristusa sprejema vse človeško, da je le resnično, plemenito, pravično, čisto, ljubeznivo, častno. Sodba o tem pa gre evangeliju.

POPOLNO SOGLASJE

Morda bo kdo presenečen, ko spozna soglasje med spreobrnjenjem in možnostmi za oznanjevanje evangelija.

Velikonočni dogodek je glavno nam namenjeno sporočilo in tudi podarjena moč za spreobrnitev. Brezmejna ljubezen nas je rešila iz nesreče greha. Ni lepše novice, ki naj bi jo oznanjali svetu.

Vendar kdor o veri govori, a po njej ne živi, je razdvojen! Če po njej živimo, jo že s tem oznanjamo. Kdor je zvest resnici, v njem odseva resnica.

Kristjanova nezvestoba se na splošno ne začneja z odpadom ali — okrnjenjem vere. Nasprotno, naša mlačnost in neizpolnjevanje živita skupaj s sprejemanjem vsega, kar je Bog razodel in nas Cerkev učil. Samo iskrena notranja težnja po spreobrnitvi, kot jo zahteva božja beseda, vzbuja spokornost srca in prepričanje, da nas vedno sprejema On, ki nas je pred stvarjenjem izvolil.

NUJNE NALOGE

Spreobrnitev in evangelizacija hodita skupaj. Brez druge ni prve. Vendar ima oznanjevanje prednost. »Vera je iz oznanjevanja, oznanjevanje pa posredovanje Kristusove besede.«

a) Na prvem mestu je zato sistematična kateheza. Vsi verniki od mladosti do pozne starosti imajo zanjo dolžnost in pravico.

Oznanjevanje bo novo, v kolikor bo moč vztrajno zajemati iz neizčrpnega vira božje besede v Cerkvi.

b) Oznanjevanje naj bo predvsem osre-

Pod staro Avstrijo in pozneje med obema vojnama je bila na Slovenskem med strankami najmočnejša Slovenska ljudska stranka (SLS). Njen nastanek sega v leto 1890, ko so v Ljubljani ustanovili Katoliško politično društvo; pobudnik je bil kanonik Karel Klun. Iz tega društva se je razvila stranka, ki si je nadelo ime SLS, podobno kot je bilo med Nemci (Volkspartei) in pozneje tudi v Italiji (Partito popolare). Njeni voditelji so bili: Karel Klun (1890-1896), dr. Ivan Šušteršič (1896-1917), dr. Anton Korošec (1917-1940). Po Koroščevi smrti je vodstvo stranke prevzel dr. France Kulovec, ki je postal žrtev nemškega bombardiranja Beograda prve dni aprila 1942. Za njim je stranko vodil dr. Miha Krek.

Po zadnji vojni so se vsi glavni politiki SLS umaknili v begunstvo in tu stranko obnovili. Še naprej jo je vodil dr. Miha Krek do svoje smrti (1969). Za njim je stranko prevzel dr. Miloš Starč v Buenos Airesu. Sedaj je načelnik SLS dr. Marko Kremžar (Argentina).

Stranka ima svoje zastopnike po vseh delih sveta zunaj Slovenije med begunci. V zamejstvu se po zadnji vojni SLS ni obnovila, temveč so v Italiji namesto nje ustanovili Slovensko demokratsko zvezo, na Koroškem pa Slovenski koroški narodni svet.

Glasilu SLS v zdomstvu je Svobodna Slovenija, tednik, ki izhaja v Buenos Airesu.

Stranka SLS si je ustvarila svoj prenovljen program, ki je izšel v posebni brošuri, letos v januarju. Program je precej obširen in razčlenjen, saj obsega enajst poglavij, ki zajemajo ureditev celotne civilne družbe v državi.

OSNOVNE MISLI

Značaj stranke najbolj karakterizirajo osnovne misli:

1. Namen Slovenske ljudske stranke je, da združuje okrog svojega programa Slovence in druge državljane Slovenije, ki soglašajo z njenimi pogledi.

2. Program SLS temelji na krščanskih načelih, na vrednotenju demokratičnega sožitja v družbi. SLS ni verska stranka; vodi jo prepričanje, da je vera osebni odnos do Boga, ki pa zahteva od človeka posebne družbene držbe, ter da je delovanje Cerkev po svoji naravi drugačno, čeprav ne nasprotno političnemu delu.

3. SLS skuša obdržati v svojem programu in delovanju potrebno ravnovesje med tradicijo in napredkom. Kot stranka, ki že skoraj sto let zagovarja koristi slovenskega ljudstva, hoče tudi v bodoče ohraniti svoj ljudski značaj in uravnotežen

dotočeno na vsebino evangeljskih blagrov. Če dovolimo Bogu, da nam daje rast, bomo tudi prepričani, da je njegov dar naše prizadevanje priti k njemu. Tedaj bo v nas vzklopela potreba čistosti, dobrote, usmiljenja, krotkosti in miru. Celotno trpljenje bo izraz ljubezni kot soudeležba pri Kristusovem trpljenju in kot sredstvo očiščevanja. Jezus imenuje srečne tiste, ki živijo po njegovih blagih.

c) Škofje Treh Benečij želijo, naj bo postni čas posvečen molitvi za bližnje srečanje v Ogleju. Beneški patriarh je v ta namen sestavil molitev za srečanje. Molili jo bodo po vseh cerkvah Treh Benečij in zato tudi pri nas pri nedeljski maši po sv. obhajllu.

Molitev predstavlja glavno sredstvo za poživitev vere, čeprav ni edino. Molitev daje vero, spreminja vero v gotovost in vzbuja gorečnost za dobra dela.

Devica Marija je spreminila svoje svete in plemenite življenjske načrte in se povsem podredila božji volji. Njena hvalnica Bogu še vedno odmeva iz roda v rod.

Sveti Just in naši mučenci naj nam pri Gospodu izprosto trdno voljo za spreobrnitev, moč pričevati za Kristusa v Cerkvi in v svetu z besedo in dejanji ter poguma za življenje po evangeljskih blagih svobodno, preprosto in veselo!

pogled na človekovo osebnost in družbenost ter na pravice in dolžnosti, ki so s tem v zvezi.

4. V demokraciji gleda SLS družbeno obliko, v kateri je mogoče razviti v najvišji meri osebno in družbeno blaginjo. Posebno pozornost posveča demokratič-

nim metodam v stranki sami. Zvesta načelu, da namen ne posvečuje sredstev, ni pripravljena sodelovati v družbenih sistemih, ki ne temelje na politični svobodi. Demokracija v stranki in stranka v demokraciji je geslo, ki izraža ta del njenega programa.

Republika Slovenija

Slovenska skupščina ali parlament je v četrtek, 8. marca, sprejela sklep, da se črta naziv »Socialistična«. Zato je od tega dne dalje »REPUBLIKA SLOVENIJA« in ne več Socialistična republika Slovenija.

Na zasedanju istega dne so sprejeli še druge važne odločitve. Začne naj se proces za spremembo Federativne ljudske republike Jugoslavije v Konfederativno republiko, v kateri bi bile posamezne republike samostojne suverene in bi se prostovoljno povezale v konfederativno zvezo, kakor se bodo zmenile. Le v primeru, da bi ne bilo mogoče ustvariti konfederacije, bi prišla v poštev možnost izstopa iz Jugoslavije. V tem primeru bi moralo odločiti ljudstvo z referendumom.

Republika Slovenija se mora gospodarsko osamosvojiti.

Slovenski naborniki ne smejo služiti na Kosovu, ker se tam uganja represija nad prebivalstvom.

Razmere na Kosovu se morajo urediti z demokratičnim dialogom in ne z nasiljem.

Nekaj o „spravi“ oziroma umiritvi

Kot smo tudi mi pisali, je predsedstvo Republike Slovenije izdalo poziv k spravi ali, kot je poziv naslovljeno Delo: »Narodna umiritve kot pokoj za mirno sožitje«. Časnikar Boris Jež je v istem časopisu dne 7. marca objavil komentar. V njem razmišlja:

1. Izjava ne govori o spravi, temveč o umiritvi. Zato je vprašanje, ali ni dokument pripravljen v sedanjem predvolilnem političnem ozračju z namenom, da bi ne prečno gledali na preteklost in s tem na vse hudo, ki ga je partija, tudi pod plaščem OF, naredila slovenskemu ljudstvu med vojno in revolucijo, še posebno pa po končani vojni in po zmagi revolucije. Tako je torej treba izjavo predsedstva v tem trenutku vzeti le kot poziv h »kulturni, omikani uporabi zgodovine v politične namene, hkrati pa tudi kot roko sprave v dolgoročnejšem smislu.«

Pri tem časnikar spomni, da je že pred nekaj leti prišla na spenka Hribar, vendar jo je vodstvo ZKS zavrnilo, ker je še »trdno sedelo v svojih foteljih«.

2. Naslednja misel se tiče sodelovanja »dela državljanov z okupatorjem«. Gre za antikomunistični odpor med zadnjo vojno. Predsedstvo sicer domobrancev in drugih ne imenuje »izdajalce«, kot se navadno sliši, zastavlja si pa problem.

Posebej še gre za njih usodo po končani vojni. Predsedstvo vztraja, da ni šlo za državljansko vojno, za spopad med enim in drugim delom istega naroda, temveč za sodelovanje z okupatorjem. (Tu bi zastavili vprašanje: Ali se vsi nasprotniki OF in Partije niso že med vojno borili zoper stalinizem in boljševizem, zoper partijsko diktaturo, torej zoper vse tisto, kar je sedaj partija sama zavrgla? Krivi so bili le tega, da so že takrat videli, kar partiji vidijo danes. Ured.)

3. Jež pravi: Ne gre samo za spravo z mrtvimi, temveč za umiritve med živimi. »Če imamo pred očmi predvsem žive ljudi, potem je verjetno treba reči kakšno besedo tudi o povojnem »razrednem boju«. Ljudem so v imenu socializma plenili imetje in proizvodna sredstva, zdaj pa vse to propada, ali pa je marsikaj od tega v lasti rdeče buržoazije. Starejši Ljubljančani se še spominjajo, kdo je pred vojno stanoval v vilah pod Rožnikom; kakšno neverjetno naključje je, da so v teh hišah »izdajalce« zdaj sami moralnopolitično »verificirani« kadri ali njihov otroci. Skratka »sprava« v naših razmerah ni abstraktno etično (moralno) vprašanje, temveč gre za čisto konkretne njive, stroje, pokojnine...«

Obeliskov in podobnih obeležij pa imamo že tako preveč, zaključuje Boris Jež.

Kakšna sprava?

Po vseh časopisih lahko beremo o »sodelovanju«, televizija in radio sta polna novic o »sestopu komunistov« — človek bi skoraj (pa samo skoraj) verjel, če resničnost ne bi bila malo drugačna.

Kaj me nagiba k tej črnogledosti, danes, ko vse zre oz. upa v boljše prihodnost? Samo majhen, »nepomemben« dogodek pred nedavnim.

Bila sem na pogrebu na ljubljanskih Zalah. Umrli morda res ni bil najbolj praktičen kristjan (pa o tem bo sodil Bog in ne jaz), bil pa je človek načel in nikomur ni storil žalega. Domači so želeli cerkven pogreb in ga tudi dobili. V zvezi s tem pa je nastal tisti »majhen« problem, ki ga omenjam na začetku.

Borci (tudi pokojni je bil eden izmed njih) so telefonsko vprašali, kakšen bo pogreb. Po novici, da cerkven, se je odgovor glasil: Potem ne pridemo in tudi venca ne damo...

Kakšna majhnost v teh časih solidarnosti, demokracije in sodelovanja (?)! Pa se kregamo in kažemo na Miloševića — med nami pa je še toliko nasprotnikov in

dvoličnežev, da gredo človeku mravljinici po telesu. Se mar sploh zavedajo, da so osmešili samo sami sebe, ker se niso prišli posloviti oz. pokloniti svojemu »prijetelju«? Kdo naj potem še verjame, da gre na bolje, da lahko pričakujemo preobrat? Če so med nami takšni »heroji«, ki ne spoštujejo niti želje umrlega, ne smemo pričakovati sprememb. Sicer pa: dokler bo vlekel vsak svoj voz v sebi koristno smer, dokler ne bo zaupanja, sodelovanja in vere v boljše jutri (in njene ljudi), se bomo še zapirali med štiri zidove, mislili eno — delali pa drugo in samo čakali, da tisti, ki že do zdaj niso nič naredili, še naprej vodijo deželo v propad.

Še vedno pa imamo kristjani v rokah orožje, ki ne ubija, ki pa »nekaterim« manjka (ali pa si samo nočejo priznati, da imajo skritega tudi oni): VERO, ki kljub udarcem, ponižanjem in številnim »ZAKAJ-em« dviga in daje moči, da vztrajamo.

Lep pozdrav — pa brez zamere!

Udeleženka pogreba

V PROTITOKU

ALAMUT

Krožijo govorci, da so v letih 1988 in 1989 v Parizu prodali več kot dvajsetisoč izvodov francoskega prevoda Bartolovega romana Alamut. Vladimir Bartol (1903-1967) se je rodil v Trstu pri Sv. Ivanu, v času med obema vojnama je živel in deloval v glavnem v ugoslaviji, roman Alamut pa je izdal leta 1938 v Ljubljani pri založbi Modra ptica.

Morda prav pod vtisom tega nepričakovane pariskega uspeha se o Bartolu znova veliko govori in piše, tako v Sloveniji kot pri nas v zamejstvu.

Toda kaj je Alamutu omogočilo tako eklatanten prodor na francosko knjižno tržišče?

Fabula romana je pustolovska in napeta. Snov je vzeta iz iranske zgodovine 11. stoletja. Glavni junak dela je Ibn Saba Hasan, šiitski prerok izmailske ločine. V svojem intelektualnem iskanju preseže vse muslimanske verske nauke in se dokoplje do nekakšnega agnosticizma. Njegov vrhovni rek se glasi: »Nič ni resnično, vse je dovoljeno.« Zato se v svojem cinizmu domisli načina, kako bi si vzgojil tako fanatično vdane junake, da bi naravnost koprnili po žrtvovanju življenja za izmailsko stvar. To doseže z zvitiimi prevarami, posebno z mamili in upodabljanjem lažnega »raja«. Ibn Saba Hasan slavi na vsej črti. Vsa človeška čustva se umaknejo pred neizprosnostjo njegovih načrtov. Ti pa se v bistvu zreducirajo na to, da doseže skoraj neomejeno oblast. Celo njegov glavni antagonist, mladi Ibn Tahir, mu odpusti vse prevare v trenutku ko spozna »resničnost« vrhovnega izmailskega izreka in še sam postane svečenik Hasanove modrosti.

Zunanji okvir romana je pustolovski, osrednje sporočilo pa je v svojem bistvu ideološko in daje Bartolovemu delu pečat tendenčnosti, ki je na prvih straneh skoraj neopazna, proti koncu pa tako močno izstopa, da postane že skoraj vsiljiva in delu jemlje umetniško moč, ki tudi sicer ni povsem prepričljiva.

Običajna razlaga je v Alamutu videla predvsem kritiko tedanjih totalitarizmov v Evropi. Kriza sodobnih vzhodnih diktatur naj bi tako znova potrjevala zanimivost tega Bartolovega dela. A možna je še neka druga razlaga, kako se je Bartolov roman iz skoraj popolne pozabe prelevil v uspešnico. Po tej razlagi naj bi bila Alamutova aktualnost ne toliko v njegovem političnem, kolikor v filozofskem sporočilu.

»Nič ni resnično, vse je dovoljeno.« To je nauk, ki ga z vsemi njegovimi katastrofalnimi posledicami živi sodobni svet. Kajti, če nič ni resnično, je res vse dovoljeno. In obratno, če je vse dovoljeno, potem tudi ni nič resnično. Pravilnost tega sklepanja je očitna. Za to spoznanje ni treba biti filozof, dovolj je poznati nekaj osnovnih računskih operacij. V podobnem kontekstu sta podobno sklepala že veliki Dostojevski in mnogo pred njim sv. Pavel (1 Kor 15,32).

»Nič ni resnično, vse je dovoljeno« je v končni fazi svet cinizma, kakor je cinično miselno obzorje Ibn Sabe Hasana, glavnega junaka Alamuta. Človeku pa se ob tem poraja sicer nič kaj literarno, a zato nič manj vznemirljivo vprašanje: kaj bolj občuduje sodobni bralec, literarno vrednost romana ali cinizem njegovega glavnega junaka? **ŽČ**

DUHOVNA MISEL ZA 3. POSTNO NEDELJO

»Ce bi poznali božji dar...«

(Jn 4,10)

Bog razkriva človeku svoje duhovno bogastvo po znamenjih. V svetopisemski govorici znamenje vode pogosto predstavlja Boga in njegove darove: »Saj je dvojno hudo bilo storilo moje ljudstvo: Mene, studenec žive vode, so zapustili, da si izkopljejo kapnice, razkopane vodnjake, ki ne morejo držati vode« (Jn 2,13).

Kot nekoč ženi Samarjanki ob Jakobovem vodnjaku pri mestu Sihar, nam Jezus, po skoraj dvatisočletni zgodovini krščanstva, še vedno očita: »Ce bi poznali božji dar...«

Ljudi od vedno žepa po resnici; iščejo smisel in gotovost svojemu bivanju. Izkustvo nam govori, da osebe in stvari tega sveta ne morejo do konca umiriti in zadovoljiti človekovo srce. To čutimo na poseben način danes, ko propada ideologija, ki se je imela za dokončno in si je domišljala, da je rešitev na tem svetu možna; da je človek edini gospodar svoje usode in Bog ni potreben. Posledica tega so strupeni sadovi moralne in duhovne revščine sodobnega človeštva.

Kljub grenkobi razočaranja in velikemu opustošenju, ki ju pušča za sabo »knez tega sveta«, ljudje z veliko težavo spremenimo smer in se odločimo za najvišje in zadnje dobro — za osebno srečanje in prijateljstvo z Jezusom, ki je edini prinesel besedo odrešenja: »Kdor pa bo pil vodo, ki mu jo bom dal jaz, ne bo nikoli žejen...« (Jn 4,13).

Kaj je potrebno, da nas odžepa Jezusova voda?

Bog nam je po svoji Besedi pokazal pot k resnici in življenju. Da bi dostojno opravili svojo življenjsko nalogo, živeli svoje človeško dostojanstvo in božje otroštvo, imamo na razpolago luč Kristusovega evangelija, moč njegove milosti in blagoslova.

Jezus je ob srečanju s Samarjanko pokazal, da pogovor sam zase ni zadosti: potreben je še odločilen korak — spreobrnjenje.

MILAN NEMAC

Zidovi padajo, zidovi se gradijo

Porušili so berlinski zid, ostale so samo še relikvije, odprli so meje med državami vzhodnega bloka, jugoslovanska vojska pa hoče ograditi državo z novim zidom.

Komisija za narodno obrambo pri jugoslovanski skupščini v Beogradu je namreč postavila predlog, naj se obmejni pas razširi na en kilometer. Admiral Brovet je razlagal, da se bo s tem dvignil mednarodni ugled Jugoslavije. Trdijo namreč, da pri tem ukrepu imajo v vidu bolj učinkovit boj zoper tihotapce z mamili.

Resnica pa je drugačna: s tem hočejo Slovenijo obdati ter izolirati od Evrope, kamor z vsemi močmi sili. Najprej gospodarski bojkot, sedaj še vojaška kontrola na mejah. Nekateri tuji časopisi so komentirali, da gre za blokado Slovenske republike. Delo pa naslavlja članek: Nočemo biti v zaporu, zastraženi z vojsko.

Ta predlog je upravičeno zbudil silno nevoljo po vsej Sloveniji. V ZKS ali SNP je za petek, 9. marca, skupaj z liberalno stranko organizirala protestna zborovanja ob meji. Tako se je v Novi Gorici zbrala

MISIJSKA PRILOGA

Prihodnji teden izide misijonska priloga za postni čas. Tisti, ki želijo večje število izvodov kot lansko leto, naj sporočijo na upravi KATOLISKEGA GLASA do torka 20. marca.

Sv. Jožef vabi tudi letos v Ricmanje

Zadnje čase so se nekateri tržaški in netržaški dnevniki in tedniki na veliko razpisali o cerkvi sv. Jožefa v Ricmanjih. Prav gotovo je že 80 let, odkar se je namreč zaključila znana »ricmanjska afera«, da nista ta naša vas v Bregu in župnija bili deležni toliko pozornosti od strani javnih občil.

Marsikdo se je zato vprašal, kaj se je vendar zgodilo v Ricmanjih tako važnega in pomembnega, da se je svet ponovno spomnil na to bolj skrito in velikokrat že pozabljeno skupnost. Odgovor na to vprašanje je zelo preprost. V tej naši cerkvi in svetišču sv. Jožefa se že dve leti vršijo večja obnovitvena dela, kakor se niso opravila ves čas po gradnji velike cerkve. To je od leta 1771, ko je bila gradnja nove cerkve zaključena.

Zadnje čase so se nekateri tržaški in netržaški dnevniki in tedniki na veliko razpisali o cerkvi sv. Jožefa v Ricmanjih. Prav gotovo je že 80 let, odkar se je namreč zaključila znana »ricmanjska afera«, da nista ta naša vas v Bregu in župnija bili deležni toliko pozornosti od strani javnih občil.

Marsikdo se je zato vprašal, kaj se je vendar zgodilo v Ricmanjih tako važnega in pomembnega, da se je svet ponovno spomnil na to bolj skrito in velikokrat že pozabljeno skupnost. Odgovor na to vprašanje je zelo preprost. V tej naši cerkvi in svetišču sv. Jožefa se že dve leti vršijo večja obnovitvena dela, kakor se niso opravila ves čas po gradnji velike cerkve. To je od leta 1771, ko je bila gradnja nove cerkve zaključena.

OBNOVA CERKVE

Dejstvo je, da se je skoraj v celoti obnovila cerkvena streha, ki je zahtevala še posebno pozornost, ker je bilo potrebno nadomestiti veliko število strešnih tramov ter jih utrditi s posebno tehniko v železju in betonu. Pri tem odgovornem delu pa je bila prizadeta sama struktura cerkvenega podstrešja, ki ga je bilo treba prav tako temeljito obnoviti. Zlasti pa je bila močno prizadeta velika freska na cerkvenem stropu, ki obsega ves prostor od cerkvenih vrat do prezbiterija in je morda največja na Tržaškem. Sega prav tako kot cerkev v 2. polovico 18. stoletja. Predstavlja pa v sredini smrt sv. Jožefa v družbi Jezusa in Marije, štiri evangeliste ob straneh in več figur svetnikov in angelov, med drugimi sv. Jurija, nekdanjega zavetnika cerkve, sv. Urha, zavetnika župnije v Dolini, papeža, ki bi znal biti Inocenc XII., ki je potrdil Bratovščino sv. Jožefa in še druge. Vse te figure se posebej vključujejo v celoto ter odlično dopolnjujejo arhitekturo cerkvene notranjščine.

REŠILI VELIKO FRESKO

Treba je bilo rešiti to fresko, čeprav so nekateri poklicani možje naravnost svetovali, naj se v celoti odstrani, češ da ne bo ravno velike škode. Župnik z župnijskim svetom se je pa odločil za temeljito obnovo freske in v ta namen odkril tudi primernega restavratorja, ki se je dela pogumno lotil ter ga s posebno tehniko zaključil v splošno zadovoljstvo tudi bolj zahtevnih kritikov. Ne da bi strukturo freske niti malo poškodovali, so jo z vso previdnostjo ponovno pritrdili na strop. Pri tem pa tudi temeljito obdelali samo fresko, da se je pokazala njena originalna podoba, kakršna je izšla iz rok umetnika, preden so jo poznejši tudi lažni restavratorji spet in spet obnavljali.

Pri tem tako natančnem obdelovanju je prišla na dan sama letnica, ko je bila freska dovršena, in podpis avtorja, ki je bil do sedaj povsem nepoznan in je njegovo ime začelo vzbujati pozornost in radovednost pri mnogih umetnostnih zgodovinarjih. Napis na knjigi sv. Janeza evangelista je v latinskem jeziku in se v našem prevodu glasi takole: »Meseca avgusta Gospodovega leta 1770. je duhovnik (clericus) Paskval de Perillo to poslikal in to storil v večjo čast božjo.«

ODKRILI SLIKARJA

Po svoje zanimivo je tudi to, da se je skoraj istočasno v župnijskem arhivu med starimi listinami našel star rokopis, ki nosi letnico 1760 in vsebuje nekako pogodbo oziroma obveznost celotne vaše skupnosti, zastopane po 15 hišnih gospodarjih, da dajo omenjenemu duhovniku Paskvalu de Perillo na razpolago vse svo-

Pročelje cerkve sv. Jožefa v Ricmanjih pred zadnjo obnovo

je imetje za ves čas, ko bo bival v Ricmanjih. Če sedaj primerjamo oba dokumenta, napis na freski in rokopis iz arhiva, bi lahko zaključili, da je umetnik živel vsaj deset let v Ricmanjih in v tem času slikal notranjščino cerkve in morda še drugače sodeloval pri gradnji nove cerkve. Iz tega so nekateri sklepali, da so morda njegove tudi freske-dekoracije ob glavnem oltarju in sploh v prezbiteriju, pa tudi na dveh stenah v cerkvi, kjer sta še pred nekaj desetletji bila dva lesena oltarja: oltar sv. Križa in oltar sv. Trojice. Ti dve steni sta bili pozneje pokriti z ometom, ki bi se ga pa dalo še odstraniti, da bi se odkrile tudi freske, ki ponekod že prihajajo na dan.

SE DRUGA DELA IN POTREBE

Prav tako je stekla akcija, da bi se našla primerna sredstva za novo obnovo fresk, medtem ko še tečejo prizadevanja, da se poravnajo stroški za obnovitev freske na stropu. Vsa ta dela namreč niso bila vključena v prvotni proračun, za katerega je župnija najela dolgoročno posojilo za skoraj tristo milijonov lir. V resnici pa so stroški narasli na veliko večjo vsoto, ki ji župnija ni kos. Vsa dosedanja dela pa so bila nujno potrebna, sicer bi morali cerkev zapreti in bi letošnje praznovanje sv. Jožefa odpadlo, kakor tudi vse druge slovesnosti. Morali smo med drugim obnoviti vsa cerkvena okna, ki so bila prav tako dotrajana. Za glavno okno na pročelju nam je umetnik Edi Zerjal izdelal načrt, ki so ga uresničili v Muranu pri Benetkah in vsebuje vrsto verskih simbolov, ki vernega človeka pripravijo za vstop v svetišče. Škoda, da niso ti simboli bolj vidni iz notranjosti, ker okno deloma zakrivajo orgle na koru. Podobno so bila temeljito obnovljena trojna vrata v cerkev, odnosno v oba zvonika. Na glavnih vratih se je prav tako odkrila letnica 1771, ki jamči, da so originalna iz istega časa, ko se je gradila nova cerkev.

Sicer bi cerkev potrebovala še veliko drugega dela, da bi lahko polno služila svojemu namenu. Popleskati bi morali še vso notranjost. Pa tudi cerkveni tlak bi bilo nujno obnoviti in sanirati, da bi postala cerkev bolj suha in zdrava zlasti v zimskih mesecih, ko je služba božja skoraj nemogoča.

Del freske na stropu ricmanjske cerkve pred sedanjo obnovo. Svetilka je čudežna luč sv. Jožefa; relief iz marmorja pa je del glavnega oltarja sedanje cerkve in upodablja beg svete družine v Egipt

LUČ SV. JOZEFA

Naše letošnje romarje in častilce sv. Jožefa lepo prosimo, naj se z nami Bogu lepo zahvalijo za opravljeno delo ter nas priporočajo še naprej božji dobroti in naklonjenosti dobrotnikov, da bo naše svetišče vedno bolj vredno bivališče Boga med nami. Res je, da Jožefova družina ni imela na zemlji nikoli bogate hiše zase. A ta Jožefova družina smo danes mi vsi, ki se hočemo še naprej pripravljati v sv. Jožefa in se mu zaupati predvsem za srečno zadnjo uro, kakor so to delali naši predniki, ki so šli skozi še večje težave in nevarnosti in vztrajali, po priprošnji Marije in sv. Jožefa, tudi v zvestobi Bogu in Cerkvi. Danes smo mi na vrsti, da ohranimo luč sv. Jožefa še za današnje čase in prihodnje rodove. Prav zato tudi letos sv. Luči. Od takrat je minilo že več kot 240 let. Tiste Luči pa smo še dalje potrebni. Gre za luč vere, upanja, ljubezni, ki človeku še danes kaže pot v pravo življenje.

KMALU SE EN JUBILEJ

Ker smo že pri letnicah, naj bo še omenjeno, da bo to naše svetišče slavilo čez tri leta še novo visoko obletnico: leta 1993 bo točno tristo let, odkar je papež Inocenc XII. slovesno potrdil znano Bratovščino sv. Jožefa, ki je že prej imela svoj sedež v Ricmanjih. S tem papeževim odlokom pa se je njen pomen poglobil in razširil v širši svet. Z obnovo cerkve sv. Jožefa smo tako začeli s triletnim praznovanjem, ki se bo zaključilo na samo obletnico 1993. Vendar bi bile vse zunanje obnove in praznovanja brez pomena, če ne prihaja tudi do duhovne prenovne te naše cerkvene skupnosti, ki se lahko začne v Ricmanjih, zajame pa lahko vso Jožefovo družino širom na Tržaškem in drugod, kjer nam ima sv. Jožef še kaj povedati za današnji in prihodnji čas.

ZAHVALA

Ko smo se že Bogu zahvalili za opravljeno delo, naj gre tukaj še prijazna zahvala in priznanje vsem, ki so pri njem sodelovali: gradbenemu podjetju CI in GI iz Trsta, restavratorski ekipi g. AneMarije Candela-Sfreddo, že omenjenemu Ediju Zerjalu, Škofijskemu uradu za cerkve in mnogim drugim. In seveda, iskren Bog plačaj vsem domačim in tujim dobrotnikom, znanim in neznanim. **A.K.**

Za zaščito Slovencev v Kanalski dolini

V okviru letnih dvostranskih srečanj je Socialistična zveza Slovenije (nekdanja SZDL) 9. marca obiskala deželno vodstvo Slovenske skupnosti. Razgovori so bili tokrat v celoti v videmski pokrajini: dopoldne v Čedadu, popoldne in zvečer pa v Ukvah in Zabnicah. Izбира je bila seveda jasna. Slovenska skupnost je na srečanju obširno poročala o vladnem zakonskem osnutku za zaščito Slovencev v Italiji in o temeljnih popravkih, ki jih zahteva. Med njimi je med osrednjimi tudi ta, da Slovencev v videmski pokrajini ne sme zapostavljati v primerjavi s Slovenci na Tržaškem in Goriškem. Sprejemljiv je drugačen, bolj postopen pristop, ne pa prepad med normami, ki naj ščitijo pripadnike iste manjšine. Kanalska dolina pa po sedanjem zakonskem osnutku sploh ne spada med zaščitena področja, kot da bi tam Slovenci ne zaslužili nikakršne zaščite!

O tem je bil zvečer govor tudi na srečanju z domačimi predstavniki v Domu Mangart v Zabnicah. Predstavnikom SZS in SSK so spregovorili o jezikovnih in glasbenih težavah, o slovenščini v cerkvi, o zborih in o gospodarskih vprašanjih.

Delegacija iz Slovenije je vodil predsednik Jože Smole, z njim pa sta bila še člana izvršnega odbora predsedstva Jeglič in Suklje. Dopoldanskemu delu razgovorov je prisostvoval tudi konzul Pogacnik. V delegaciji SSK pa so bili deželni tajnik Jevnikar, deželna predsednik in podpredsednik Terpin in Dolhar, deželni svetovalec Brezigar, tržaški pokrajinski tajnik Oppelt, tržaški pokrajinski predsednik Harej, Venosi in Terčon.

Razgovori so bili posvečeni ne le Macanicovemu osnutku, temveč tudi položaju v Sloveniji in Jugoslaviji, odnosom v manjšini, bližnjemu sklicu izvoljenih predstavnikov v Italiji, za katerega si SSK zelo prizadeva, kritični oceni publikacije Delovne skupnosti Alpe Jadran o manjšinah, uresničevanju skupnega slovenskega prostora.

Beseda o spravi

Slovenska kulturno gospodarska zveza v Trstu, ki je pred slabim mesecem dni napadla Pahorjev govor na Prešernovi proslavi v Trstu, je dan za tem, ko je predsedstvo SR Slovenije objavilo dokument o spravi, pozdravila ta dokument z izjavo, ki je pravi zgled sprenevedanja. V dokumentu namreč SKGZ trdi, da je »v trenutku prehoda v pluralistično demokratično politično ureditev (kot da je pri nas vso povojno dobo, ne bi bilo, op. pisca) sprejeti dokument dokaz velike strpnosti, sposobnosti odprtega gledanja na preteklost in globoke želje po premostitvi vseh ovir na poti resničnega oblikovanja novih družbenih in medčloveških odnosov«. Toda — pravi takoj zatem — »bodočnosti ni mogoče graditi na mračnih prikazih iz preteklosti, na nepoštenih zamerah ali mrznjah, na neprebolelih sporih in na revanšizmihi. »Ti napori... morajo biti za zgled tudi zamejskim Slovence«.

Lepo je, da je SKGZ končno spoznala pojem sprave, ki je bila pri nas do izjave predsedstva SRS pravi tabu in krivoverstvo. To dobro vedo vsi, ki so o spravi razmišljali in jo skušali uveljaviti še pred omenjeno izjavo predsedstva. No, raje pozno kot nikoli, pravi italijanski pregovor. In zato to pripravljeno SKGZ na spravo iskreno pozdravljamo. Toda ne brez nekaterih zadržkov.

Predvsem nima pomena govoriti o spravi in pomiritvi v zamejstvu (v Sloveniji bodo spravo uresničili sami), če tega pogovora ne razširimo na celotno slovensko stvarnost, kot se je izkristalizirala v 40 povojnih letih z ustvaritvijo raznih monopolov in izključitvijo drugače mislečih od upravljanja skupnih slovenskih zadev. Vztrajanja pri nekaterih preživelih monopolih z izgovorom, da so proti lotizacijam, in z istočasnim izjavljanjem za pluralizem, se določene zamejske strukture, ki so zrasle tudi s pomočjo celotnega slovenskega naroda in njegovih davkoplačevalcev, enostavno in samo sprenevedajo. Jasno pa je, da so od teh struktur izključeni samo kristjani in demokrati. Te monopole je ustvarjala slovenska oziroma jugoslovan-

ska država in njim se italijanska oblast ni pretirano protivila, kot dokazuje dogodek z denarnim nakazilom za gradnjo Kulturnega doma v Trstu, kot ga je opisal v svojih spominih nekdanji jugoslovanski konzul v Trstu Vošnjak.

Glavni odbor SKGZ, ki trdi o sebi, da je nadstrankarska organizacija Slovencev v Italiji, je na svoji seji 12. februarja obravnaval tudi govor Borisa Pahorja na skupni Prešernovi proslavi v Trstu. Ace Mermolja je baje na tej seji izjavil, da predstavlja najboljši odgovor Pahorju govor, ki ga je imel Aldo Rupel na proslavi v Gorici. Toda prav to — po našem — ne drži. To je tisto, kar SKGZ počenja že 40 let, ko na zelo konkretne in jasne obtožbe ne odgovarja, ker se zaveda moči, ki ji jo daje privilegirani položaj oziroma monopol.

Zdaj se vsi izrekamo za pluralizem. Toda pluralizem ni, če P. d. objavlja fotografije procesij in slovenskih duhovnikov, če SKGZ kooptira v svoje odbore nekaj katoličanov. Pravi pluralizem je široka diskusija o naših bistvenih življenjskih problemih, sestop z oblasti v nekaterih strukturah, ki so nam po svoji sami naravi skupne in last vseh Slovencev v zamejstvu. Že davno smo rekli, da smo za široko platformo naših skupnih organizacij, kot so Slovensko gledališče, Glasbena matica, študijska knjižnica, Primorski dnevnik, Kulturni dom ipd. To niso privatne ustanove. Pomagala nam jih je ustvariti matična država in morale bi biti namenjene vsem Slovencev v last, upravljanje in uporabo. Tako pa so nam do danes ostale skupne in pluralistične samo tiste ustanove, ki so nam jih ustvarili zavestniki in jih je nato prevzela italijanska uprava, to so slovenske šole in radio.

Veseli nas, da se danes strinja glede tega tudi nekdanji urednik P. d. Bogo Samsa (glej P. d. 6.3.90), ki se je danes — tako se vsaj zdi — znašel na isti strani mize z nami. Ne bi pa radi, da bi perestrojka v zamejstvu pomenila samo kratak premik na drugo stran korita tistih dobro znanih, ki se že 40 let tiščijo okoli njega. MPS

rajo obstoj našega naroda na ozemlju, kjer je izpostavljen potujčevanju. Od njih si pričakujemo, da bodo to delali iskreno, nesebično in brez ovinkov.

Z obžalovanjem ugotavljam, da tu na Goriškem zadnje čase ni več potrebne jasnosti v naši stranki. Nekateri voditelji, v slogu, ki je značilen za velike stranke, načrtno izpodrivajo druge. To si privoščijo tudi z ljudmi, ki so zmožni in so se vedno zagrizeno in brez častihleplja zavzemali za naše pravice ter si zaradi tega tudi zaslužili zaupanje volivcev. Človeku, ki te stvari opazuje od zunaj, se pač zdi očitno, da hočejo nekateri v stranki vse odločati, drugi pa naj bi molče kimali.

Recimo, da sem v političnih rečeh popoln zelen in da nisem ničesar razumel. Naj mi potem kdo jasno razloži, kakšne namene in kakšno korist imajo za našo skupnost taka poročila, kot je bilo tisto o zasedanju Pokrajinskega sveta Slovenske skupnosti? Bral sem ga v Katoliškem glasu dne 15. februarja, a objavil ga je tudi Primorski dnevnik. Tu se po enem letu zopet obuja in pretresa neka stara nepokorščina občinskega odbornika Bratuža in njemu ter svetovalcu Paulinu z otročjo naivnostjo podtika velika krivda, ker sta se prikazala na goriškem Travniku, ko je Samo Pahor tam zahteval pravice za Slovence.

Mislim, da je namen takega pisanja jasen tudi slepcu. Nekateri strankini voditelji hočejo z objestnim postopanjem druge devati v slabo luč in jih izrinuti. Menim, da smo si zaradi takega brezobzirnega ravnanja, ki ga svobodoljubni ljudje zavračamo, že napravili nekatere položaje in bomo po tej poti izgubili še druge.

D. Cotar

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE

Herman Broch

POVEST SLUŽKINJE ZERLINE

v izvedbi Bogdane Bratuž
v Bazovici v kinodvorani

v soboto, 17. marca, ob 20.30

Kdor išče hvalo, priznanje in osebno uveljavitev, nikdar ne bo zmožen prav ljubiti in tudi Boga prav doumeti, saj sta si samoljubje in Bog v popolni opreki. (Häring)

Pokrajinski svet SSK v pripravi na volitve

V sredo, 7. marca 1990, se je sestel Pokrajinski svet Slovenske skupnosti v Trstu. Osrednji del seje je bil posvečen skrajšnjim volitvam v okoliških občinah, kjer so že stekle priprave na ravni krajevnih akcij. Poudarjena je bila pomembnost nadaljnje uveljavitve Slovenske skupnosti za zaščito krajevnega prebivalstva in v korist celotne narodnostne skupnosti. Začel se je proces oblikovanja splošnega in podrobnih programov ter sestavljanja posameznih kandidatnih list. Posebna pozornost je bila posvečena zaščiti narodnostne skupnosti in gospodarski problematiki, predvsem perečemu vprašanju obrambe slovenske zemlje pred nadaljnjimi razlastitvami in omejitvenimi posegi. V ospredju je še vedno vprašanje lokacija sinhrotrona pri Bazovici, proti čemur se je Slovenska skupnost vedno zavzemala in zaradi te izbire tudi izstopila iz večine v tržaškem občinskem svetu.

Slovenska skupnost s pozornostjo spremlja demokratizacijski proces v Sloveniji in uveljavljanje idej političnega pluralizma. Politični pluralizem, demokracija in socialna pravičnost so bili temelji nastanka in več kot štiridesetletnega delovanja avtonomnega nastopa slovenskih demokratov v Italiji. Poglobljena razprava je bila posvečena vladnemu zakonskemu osnutku o zaščiti slovenske narodnostne skupnosti, ki je bil že negativno ocenjen, ker je pomanjkljiv in omejuje že dosežene pravice. Pravna komisija je pripravila popravke in dopolnila za temeljito spremembo besedila, ki je v sedanjih obliki nesprejemljivo.

Pokrajinski svet je nadalje pozitivno ocenil delo pristojnih komisij. Na gospodarskem, pravnem, šolskem in socialnem področju se uveljavljajo pobude pri skrbi za ostarele in osamljene. Poudarjena je bila važnost srečanja mladine petnajstih evropskih narodnosti, ki ga v sodelovanju Mladinske organizacije Slovenske skupnosti prireja kulturno društvo Virgil Šček.

Ob koncu se je Pokrajinski svet Slovenske skupnosti poklonil spomenu nekdanjega predsednika republike Pertinija. Obenem je obsodil tudi nedavno streljanje na meji kot tudi razširitev mejnega pasu na jugoslovanski strani meje.

Rojan

Dvanaajstega marca je minilo leto, ko se je zaključil ljudski misijon za slovenske vernike v tržaški škofiji.

V tem mesecu v raznih župnijah obnavljajo misijon v skrajšani obliki. Tudi k nam bo prišel lanski misijonar p. Hieronim Žveglič. V župniji bo ostal od 4. postne nedelje, 25. marca, do pete, 1. aprila. Govoril nam bo obe nedelji pri sv. mašah, pri srečanjih z raznimi skupinami, pri večerni maši med tednom — ob šestih uri. Obiskal bo bolnike in družine, ki bi želele. Vsak dan bo na razpolago za spo-

ved. Radi smo ga poslušali lani, ko je v dil misijon in ga bomo gotovo tudi letos. Od prihodnje nedelje dalje bo v cerkveni veži na voljo izredna številka Našega vestnika.

Stanko Zorko

Za naše akademike

Slovenski visokošolski sklad »Sergij Tončič« v Trstu obnavlja letno nagrado »Dr. Frane Tončič«, ki ima namen vzbuditi slovenske visokošolce v Italiji k raziskovalnemu in ustvarjalnemu delu.

Letošnja nagrada je namenjena disertaciji, ki pomeni obogatitev slovenske kulture, zgodovine ali znanosti in ki je sklenila vrsto kandidatov visokošolskih študij v obdobju med 1. jun. 1989 in 30. aprilom 1990. Zanimirani naj dostavijo izvod svoje študije najkasneje do 30. aprila t.l. Narodni in študijski knjižnici v Trstu, ul. S. Francesco 20, nakar bo prejeta dela najkasneje do 30. junija t.l. obravnavala komisija, ki jo bo imenoval Upravni odbor Sklada. Dobitnik nagrade, ki znaša za leto 1990 2 milijona lir, bo razglašen na prihodnjem občnem zboru Sklada. Če študija še ni bila objavljena, jo bo Odbor priporočil kakšni slovenski založbi.

Komisija »Pravičnost in mir« se zavzela za Slovence v Italiji

Komisija »Pravičnost in mir« pri Slovenski pokrajinski škofovski konferenci, ki ji predseduje prof. dr. Anton Stres, se je s posebno spomenico obrnila na italijansko vlado in parlament v zadevi zaščite Slovencev v Italiji. V pismu je rečeno, da je Komisija preučila osnutek zaščitnega zakona Maccanico, a tudi pripombe Slovencev v Italiji, ki z vsebino nikakor niso zadovoljni. Zato je v njej izražena želja, da bi bili predstavniki manjšine pritegnjeni k pripravam ustreznega zakona in da bi se resno upoštevale njihove želje. Komisija se sklicuje na človekove pravice, družbeni nauk katoliške Cerkve, na novoletno poslanico papeža Janeza Pavla II. in druge dokumente ter izraža pričakovanje, da bo zaščitni zakon v skladu z načeli teh listin.

Spomenico je komisija »Pravičnost in mir« poslala tudi Komisiji »Pravičnost in mir« pri Italijanski škofovski konferenci z željo, da se zavzame za celovito in učinkovito varstvo manjšinskih pravic slovenske narodnostne skupnosti.

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti, ki je dobilo vest o pomembni pobudi, v posebnem tiskovnem poročilu izraža zadovoljstvo in pa priznanje Komisiji »Pravičnost in mir«. Njen dokument je sad srečanja, ki ga je imela delegacija Slovenske skupnosti v dneih pred Božičem s slovenskim metropolitom, ljubljanskim nadškofom dr. A. Šuštarjem in s predsednikom omenjene Komisije prof. A. Stresom.

To ni pot k narodni spravi in v demokracijo!

Lev Detela, pisatelj sedemnajstih slovenskih in osmih nemških leposlovnih knjig, član mednarodnega PEN kluba in Društva slovenskih pisateljev v Ljubljani, urednik mednarodne literarne revije LOG, predsednik Društva avstrijskih literarnih revij in avtorskih založb, avstrijski državljani od leta 1971, ki že skoraj trideset let živi v Avstriji, dvakratni dobitnik avstrijske literarne nagrade Theodorja Körnerja in dobitnik tržaške slovenske literarne nagrade Vstajenje, pesnik, esejist, pripovednik, posrednik med slovensko in nemško literaturo doma in po svetu, itd. itd., velja v očeh nekaterih stalinističnih dogmatikov verjetno še vedno za »narodnega izdajalca« in »sovražnega emigranta«. Drugače ne bi bilo možno, kar se je zgodilo, namreč da ni mogel 31. januarja na predstavitvi tudi svoje knjige o starodavni preteklosti »Stiska in sijaj slovenskega kneza« (Mohorjeva založba, Celovec) v Ljubljano. Na jugoslovanski ambasadi na Dunaju so namreč bili mnenja, da

bi lahko prišlo do določenih težav, morda bi ga v Ljubljani nadzorovali ali pa mu prepovedali vstop v Slovenijo. Dovolj žalostno!

Predsednik Društva slovenskih pisateljev Rudi Seligo je 22. februarja s tem v zvezi na predstavitvi knjig celovške Mohorjeve družbe v ljubljanskih prostorih društva izjavil, da mora biti slovenska meja odprta in svobodna. Slovenski center PENa pa je Leva Detela in njegovo ženo Mileno Merlak že uradno povabil na 23. mednarodno pisateljsko srečanje, na katerem bodo maja predavali in diskutirali o temi »strah danes«. Bo Detela, ki bo na veliki dunajski prireditvi »Literatura v marcu« v posebnem širšem predavanju opozoril na univerzalne razsežnosti v literaturi slovenskega tržaškega pisatelja Vladimirja Bartola, po tridesetletni odsotnosti smel na obisk v Slovenijo? S tem vprašanjem stoji ali pade tudi možnost takoiimenovanega vse-slovenskega kongresa, ki bi ga nekateri radi priredili kar v Ljubljani!

PRAZNOVANJE SV. JOZEFA V RICMANJIH

in tridnevna ob obletnici Misijona (od 17. do 19. marca)

Misijonar: frančiškan p. Marko Novak iz Ljubljane

— **Sobota, 17. marca:** obisk bolnikov in starejših župljanov
ob 16. uri: srečanje s prvoobhajanci in ostalimi otroci
ob 18. uri: večerna sv. maša
ob 20. uri: srečanje s starši prvoobhajancev in ostalih otrok

— **Nedelja, 18. marca, ob 9. uri sv. maša** pri Domju in priložnost za spoved
ob 11. uri sv. maša v Ricmanjih
ob 15. uri litanije, govor in sv. blagoslov
ob 16. uri sv. maša za ital. vernike
ob 17. uri večerna sv. maša z govorom ob 18.30 koncert na orgle, trombe in timpane

— **Ponedeljek, 19. marca: ob 9. uri** prva romarska sv. maša
ob 11. uri slovesna peta sv. maša in darovanje za cerkev
ob 15. uri litanije govor in sv. blagoslov
ob 16. uri sv. maša za ital. vernike
ob 17. uri večerna sv. maša in sklep tridnevne.

***

Ves ta čas bo tudi priložnost za velično dolžnost.

***

Vsi dragi romarji in častilci sv. Jožefa lepo pozdravljeni in dobrodošli z željo po obilnih duhovnih dobrotah!

prijazno vabi Župnijska skupnost Ricmanje

K cerkvenemu slavlju v Ricmanjih se pridružuje tudi SKD Slavec, ki bo

priredilo

RICMANJSKI TEDEN

od 15. do 19. marca 1990

Cetrtek, 15. marca, ob 20.30 v galeriji Babna hiša odprtje XII. razstave in pokušnje vin; sodeluje mladinski pevski zbor Primorec-Tabor.

Sobota, 17. marca, ob 20.30 v prireditveni dvorani celovečerni koncert orkestra Vecchia Vienna.

Nedelje, 18. marca, v galeriji Babna hiša odprtje razstave od 15. do 20. ure.

Ponedeljek, 19. marca, ob 20.30 v prireditveni dvorani zaključni večer Ricmanjskega tedna z nastopom domačih skupin: pevskega zbora Slavec-Slovenec ter dramske skupine Slavec z veseloigro »Pariz je pač Pariz«.

(r+r)

Kamenčki

Tri junaške policije

Na svetu imamo trenutno tri »junaške« policije: to so srbska na Kosovu; izraelska v Palestini ter kitajska v Pekingu. »Junaške« so, saj streljajo na neoborožene ljudi, na otroke in na ženske.

Iz življenja naših ljudi

»Kaj bodo rekli ljudje« v Kanadi

Nušičevo komedijo »Kaj bodo rekli ljudje« je v Torontu režiral Vilko Čekuta. Pri nas ga spoznamo iz časov po zadnji vojni, ko je režiral v Gorici in Trstu ter bil v službi tudi na tržaškem radiu. Z družino se je izselil v Kanado, kjer nadaljuje režisersko delo tudi sedaj, ko je upokojen. Z Nušičem gostujejo v mesecu marcu po raznih krajih Amerike (dvakrat v Torontu, v New Yorku, v Hamiltonu, Montrealu). O svojem delu piše: »Tako skušam že 34 let, kar sem v Kanadi, kulturno ovirati razkroj, ki tako neusmiljeno gloda v našo slovensko skupnost. Upam, da bomo s takimi kulturnimi nastopi vsaj »pol dneva« delj živeli pri Mariji Pomagaj in podobnih verskih središčih. Zal se naša politična inteligenca premalo zaveda svojega poslanstva in premalo odbija liberalni zagon, ki buta med nas...«

Na Kosovu

V soboto, 10. marca, so sporočili, da je omiljeno izredno stanje na Kosovu. Policijska ura je bila preklicana. Ostaja pa v veljavi prepoved zbiranja in manifestacij.

GORIŠKE NOVICE

Drama očaka Joba

Prvo letošnje postno predavanje je imel prof. Jurij Bizjak in sicer o svetopisemskem Jobu. Profesor je strokovnjak o tem očaku, saj je njegovo knjigo nanovo prevedel v slovenščino in sicer iz originalnega jezika hebrejščine ter napisal tudi jedrnat uvod. Ti so prekratki, zato je profesor objubil, da jih bo razširil, ko bo Job izšel skupaj z drugimi knjigami stare zaveze v novih prevodih.

Predavatelj je pred res številnimi udeleženci prikazal Jobovo dramo. Kajti gre v resnici za dramatski potek razprave med Jobom in njegovimi prijatelji, katerim se na koncu pridruži še mladi Elihu ter končno Bog sam.

Profesor je prikazal, kako gre v knjigi za dramatičen spopad med Jobom, ki se zaveda svoje nedolžnosti, in prijatelji, ki vztrajajo, da je Jobova bolezen kazen za greh. Gre za ukoreninjeni predsodek, da je trpljenje, da je bolezen kazen za osebni greh, saj so še k Jezusu privedli sleporejenega dečka in vprašali: »Kdo je grešil on ali njegovi starši?«

To vprašanje je srčika cele Jobove knjige. Odgovor pa je: Bog je prevelik, da bi ga človek mogel doumeti, ali kot se izraža Job: »Govoril sem brez razumevanja, prečudovito je bilo to, da bi doumel.«

Predavanje je res vsem odprlo nove poglede na knjigo o Jobu.

Pregled dejavnosti SZSO - SGS v mesecu februarju 1990

V komaj preteklem mesecu februarju je bilo delovanje vseh treh vej goriških skavtov precej bogato in zanimivo. Najprej je dne 4. februarja potekalo v Zavodu sv. Družine prijateljsko srečanje s predstavnikoma italijanske organizacije AGESCI.

V nedeljo 18. februarja, je veja roverjev in popotnic z novinci organizirala celodnevni izlet v Milan. Lepo število goriških skavtov se ga je udeležilo z namenom, da bi srečali in, kolikor mogoče, spoznali milanske Slovence. Izlet je spremljal in vodil naš duhovni vodja dr. Oskar Simčič.

24. februarja je v Katoliškem domu potekalo pustovanje volčičev in veveric. Srečanje sta označevali bodisi pristno veselje naših najmlajših kakor tudi voditeljev, ki so večer skrbno pripravili in se sami prisrčno vanj živili.

Prav tako je naslednjega dne tudi veja roverjev in popotnic pripravila svoj pustni večer. Srečanje se je začelo s skupnim simbolom našega bratskega prijateljstva, nakar se je nadaljevalo v veselem duhu skrbno pripravljenih skavtskih iger zabavnih skečev in vedrega plesa. Kot se ponavadi zgodi ob takih priložnostih, je ob pestrem programu časa kar naenkrat zmanjkalo!

DH

Lojze Bratuž po 50. letih v Celovcu

V petek, 16. marca, bo v knjigarni Celoske Mohorjeve založbe predstavitev publikacije, ki jo je v dvojezični obliki izdala goriška pokrajinska uprava.

Knjigo bosta predstavila dr. Rafko Dolhar in dr. Mirko Spacapan, ki je tudi odbornik za šolstvo na goriški pokrajini in sploh pobudnik publikacije.

Prisostvovali bodo italijanski generalni konzul v Celovcu Martini, predsednik goriške pokrajine Crisci in odbornik za kulturo na goriški pokrajini Panzera.

Urednik Družine bo nastopil v Gorici

Sindikalna zveza ACLI je nedolgo tega povabila medse Draga Klemenčiča, urednika Družine, da je v Rudi govoril o Cerkvah v Sloveniji in njenih perspektivah. Sedaj so D. Klemenčiča povabili tudi v Gorico. V četrtek, 29. marca, ob 18. uri bo na isto temo govoril v dvorani Peter Cocolin v bivšem bogoslovcem semenišču.

40 let ljubiteljskega fotografiranja

Preteklo nedeljo je prof. Slavko Bratina opravil bilanco svojega 40-letnega fotografiranja. Profesor je znan da vsepovsod fotografira, njegovih fotografij pa smo do zdaj bolj malo videli. Sedaj se je odločil in v atniju Zavoda sv. Družine napravil nekako retrospektivno razstavo svojega 40-letnega ubadanja s fotografijo. Uvodno besedo je imel njegov sošolec Franc Batič iz Nove Gorice, nakar je še profesor sam povedal besedo o svojem »konjičku«, ki se z njim ukvarja že 40 let.

Na razstavi so v povečani obliki njegove fotografije iz raznih dob fotografiranja, od skupin do motivov iz narave in številnih umetnin.

Po odprtju razstave je navzoče povabil v veliko dvorano zavoda in tam prikazal številne diapozitive od začetkov svojega fotografiranja do zadnjih časov, to je do nove maše sorodnika Karla Bolčine. Njegova zbirka diapozitivov je v resnici bogata.

Romanja v Oglej

Kot pripravo na kongres Treh Benečij ob koncu aprila v Ogleju, videmske dekanije po vrsti prirejajo romanja v Oglej. Vsako nedeljo v marcu je romanje te ali one dekanije.

V soboto, 24. marca se bodo v Ogleju zbrali redovniki in redovnice iz Treh Benečij. V škofijah Treh Benečij deluje 17.000 redovnic ter 2.300 redovnikov. Redovnice se posvečajo povečini šolam (vrtci, osnovne šole), ter skrbijo bolnikov in ostarelih.

Toda njih število pada, zato so prisiljeno zapustili to in ono ustanovo. Tako so letos z januarjem zapustile Dom počitka (Casa di Riposo) v Ločniku. Tam je sedaj samo laično osebje.

Potovanje s »Katoliškim glasom« v Severno Evropo in Skandinavijo »TRI KRALJESTVA«

(od 23. do 30. julija z letalom pulmanom) Vabimo vas na ogled zanimivih in zgodovinskih prestolnic, kraljevskih mest, dežel čudovitih gozdov in lepih jezer, norveških fjordov, Andersonove dežele, srednjeveških severnih gradov in parkov ter modernega okolja. Namestitve v hotelih prve in druge višje kategorije (3-4 zvezde). Cena potovanja 1.850.000 lir, ob vpisu obvezna akontacija 300.000 lir, za posamezne sobe v hotelih še 40.000 lir na noč. Kdor odpove potovanje mesec dni pred odhodom oz. do 10. junija, dobi povrnjeno celotno vso. Za potovanje zadostuje veljavna osebna izkaznica. Vpisovanje samo na upravi Katoliškega glasa. Pohitite z vpisom, da ne bo prepozno! Iskreno vabljeni na izredno potovanje!

Nostradamus napoveduje

Salzbur: Profesor G. Sch. Medove nam sporoča Nostradamusovo (St. Remy/Provence * 13.14.1503 † 2.7.1566) napoved o sedanjih razmerah: »Komunizem bo razpadel po 73 letih«. Od leta 1917 do 1990 je točno 73 let. Zanimiva pa je njegova naslednja trditve: »... iz daljnega vzhoda se bo dvignil hunski napad na zapad in gospodje v Kremlju bodo prvi okusili nevarnost, ki grozi celemu svetu...«. To v premislek.

Popravek

V prejšnji številki Katoliškega glasa se v poročilu iz Sovodnje mora četrti odstavek glasiti takole:

Iz podžupanovega programskega poročila glede proračuna za tekoče leto 1990, smo na omenjeni zadnji seji razbrali: stroški za popravilo župnišča, kot jih predvideva občinski tehnični urad, znašajo 40 milijonov lir in ne 50, kot je bilo prvotno mišljeno. Krili naj bi jih deloma iz predvidenega deželnega prispevka na podlagi člena 54. Letošnji naj bi bil isti kot lani in sicer 57.191.370 lir. Od tega je namenjeno za popravilo župnišča le 11.910.370 lir. Preostali znesek je razdeljen na pet drugih postavk. Bližajo se volitve. Zato občinskim upravam zapade mandat 22. marca. Ti dejstvi vzbujata nemajhno bojaznjo o normalni in predvsem hitri rešitvi problema sovodejskega župnišča. Občinski svet se bo pred volitvami predvidoma sestel na redni seji le še enkrat. Takrat bo moral odobriti med drugim, predvsem proračun za leto 1990.

Avtorju Remu Devetaku se zaradi tiskarskega škrata iskreno opravičujemo.

DAROVI

N. N. od Sv. Ivana za otroški pevski zbor »Kresnice« v zahvalo za lepo petje v nedeljo, 11. marca, 50.000 lir.

Družina v spomin na dragega očeta Josipa Lozeja za cerkveni pevski zbor pri Sv. Ivanu 50.000 lir.

Za slov. misijonarje: J. C. 50.000; P. Dr. 10.000; H. S. 30.000 lir.

Za misijonarje na Madagaskarju: Zalka Klanjšček v blag spomin Pavle Klanjšček 100.000 lir.

DAROVI

Za katol. tisk: družini Race in Gulič namesto cvetja na grob Adrijane Cervinije-Pavlice 40.000; Mary Cernigoj v isti namen 20.000 lir.

Za katol. dom: L. S. 1000.000 lir.

Za katol. tisk: A. Copič v spomin pok. bratranca Markota 100.000; v spomin na pok. Zoro Piščanc, g. Juraka in Viktorja Prašnika 100.000 (skupno 200.000 lir).

Sestra Zalka daruje v spomin pok. Andrea Makuca za Katol. glas, za misijone, za gobave in za lačne po svetu po 100.000 lir (skupno 400.000 lir).

Za cerkev v Pevmi: Zalka Klanjšček v blag spomin Pavle Klanjšček 50.000 lir.

Za Katol. glas: Irena Metlikovec v spomin na pok. Ido, č. g. Alberta in Vilkota Metlikovec 100.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Danila Vidau, namesto cvetja na grob Ade Sferzi 20.000; Kristina Perhavec v spomin na moža Viktorja 10.000; dr. Robi Gantar v spomin na starše Heleno in dr. Draga 100.000; Zora Hrovatin za ogrevanje cerkve 50.000; Anica in Jušta Daneu v spomin na Ado Sferzi 20.000; Guido in Francka Vremec namesto cvetja na grob Ade Sferzi 50.000; Laura Gombač v spomin na Romano Kralj in Angelo Šuligoj za popravilo orgel 20.000 in za CPZ sv. Jerneja 20.000; Zorka in Fani Sossi, namesto cvetja na grob Ade Sferzi 100.000; Marija Milič namesto svetja na grob Marije Križman 25.000; Marta Pulitanò namesto cvetja na grob Ade Sferzi 20.000; Nives Steffè v spomin na moža dr. Ado 50.000; Angela Škerlavaj-Sferzi v spomin na dr. Ado Steffè 30.000; v spomin na Ado Sferzi mama Gela in brat Nino z družino 300.000; Armando Škerlavaj v spomin na mamo Marijo in strica Danila 50.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: Marija Milič namesto cvetja na grob Marije Križman 25.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Banah: Santina Persinovič v spomin na mamo Ivanko 5.000; druž. Vidau v spomin na očeta in starega očeta Avguština 20.000 lir.

Za barvna okna cerkve v Bazovici: družina Renčelj 20.000; Magda Petaros 20.000; Nadja Žagar v spomin očeta Franceta 25.000; Dina Pakeljčeva 15.000; Marija Ražem v spomin rojstnega dne matere Jožefe 100.000; Ana Opeka v spomin hčerke Barbare 50.000; N. N. 20.000; N. N., Padriče 10.000; Dora Živic v spomin očeta Ivana 200.000; romarji iz Verone na poti v Medjugorje 246.500, A. K. 40.000; dr. Franko Križmančič 100.000; Liličana Pattavina 50.000; Marija Blunkotova v spomin matere Stefanje 50.000; Blunkotova družina v spomin matere Stefanje 100.000; A. M., Gropada v spomin Stefanje Blunkotove in Svetkote Kaplanovega 20.000; družina Kaplanova v spomin očeta Svetkote 100.000; P. K. 27.000; Elvira Baitz 5.000; N. N. 50.000; Ana Gospodova, Gropada 10.000 lir.

Za obnovitev oltarja v Mačkoljah: namesto cvetja na grob pok. Albini Gorjan: Amalia Sturman 20.000, Dalka Smotlak 30.000, druž. Terčič 30.000; ob smrti mame Albine sin Zorko z družino 50.000, za cerkveni pevski zbor 100.000, za otroški pevski zbor 30.000 in za dekljiški pevski zbor Slovenski šopek 30.000; neimenovane osebe namesto cvetja pok. Albini Gorjan za otroški zbor Slov. šopek 50.000; Imelda 50.000; Livia Sturman 20.000 lir.

Za otroški zbor »Slov. šopek« ob 20-letnici: Klara 100.000; Ernesta 100.000 lir.

Za lačne po svetu: Violetta Reni 50.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Marija Udovič v spomin tete Pavle 50.000 lir.

V spomin na drago mamo Karmelo Rolli darujejo njeni otroci: za slovenske skavte, orgle v Barkovljah, Mladiki in Katol. glas po 50.000 lir.

Za Marijin dom v ul. Risorta: N. N. 50.000; skupina, ki se zbira v ul. Paganini 6.155.000 lir.

Za Slomškov spomenik v Mariboru: prijatelj s Primorske še 600.000 lir.

Za popravilo cerkve v Ricmanjih: N. N., Trst ob prazniku žena 50.000; Ersilia Čok, Trst 40.000; druž. Pregarc, Pulje 20.000; Petaros Marija, Ricmanje 10.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda: P. Lipovec-Kante, Trst 100.000; Ersilia Čok, Trst 40.000; Mery Tul, Krmenka 20.000 lir.

Za cerkev v Mavhinjah: L. S. 16.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: N. N. 100.000; A. K. v spomin na starše 100.000; Marčeta Pahor z družino v spomin na pok. Alberta Primosi in Josipa Lozeja 100.000; Angela Mlač v spomin na Josipa Lozeja 20.000; Livija Kocijančič z družino v spomin na dragega svaka Josipa Lozeja 100.000 lir.

N. N. v spomin na Nika Č. in Riharda R. za pevski zbor »M. Kogoj« iz Trsta 100.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

V Katoliškem domu v Gorici bo 22. marca ob 20.30 teološko predavanje: Krščanski moralni predlog v današnjem času. Predaval bo dr. O. Simčič.

Pevski zbor Sovodnjskega dekleta bo nastopil v Kulturnem domu v Sovodnjah v petek, 16. marca, ob 20.30.

V petek, 16. marca, ob 20. uri se nadaljuje na sedežu društva Jadro v Romjanu ciklus predavanj pedopsihologa dr. V. Ščuke iz N. Gorice, na temo: Razvoj otrokovega značaja (tokrat za srednje šole).

Odsek prostovoljnih krvodajalcev Sovodnje ob Soči vabi na predavanje, ki bo v sredo 21. marca ob 20.30 v Kulturnem domu v Sovodnjah. Predavanje ima naslov: Kri — dragocena tekočina. Predavala bosta dr. Janka Černe-Zavadlav in dr. Raffaele Catapano.

V Društvu slovenskih izobražencev v Trstu bo v ponedeljek, 19. marca, govorila Spomenka Hribar na temo »Ponujena sprava — predvolilna poteza ali avtentično in iskreno dejanje sprave?«. Srečanje bo v Peterlinovi dvorani s pričetkom ob 20.30.

Spokorno bogoslužje in priložnost za sv. spoved bo na 5. postno nedeljo, 1. aprila, tudi letos v cerkvi Novega sv. Antona v Trstu.

Postni govori po tržaškem radiu: Torek, 20. marca ob 16.45: Odpuščanje in pomiritev p. J. Kokalj; petek, 23. marca, ob 16.45: Pričevalci križa in vstajenja (p. M. Žužek).

Slovensko javnost v Italiji vabimo na javno razpravo s kandidatom za predsednika R. S. M. Kučanom Slovenija in Slovenci v Italiji v 90. letih, ki bo v Kulturnem domu v Trstu v petek, 16. marca, ob 20. uri.

SKPD »F. B. SEDEJ« in ansambel »LOJZE HLEDE« razpisujeta

20. Zamejski festival domače glasbe, ki bo v Števerjanu 7. in 8. julija 1990.

a) Komisiji, ki ju bodo sestavljali strokovnjaki in predstavniki občinstva, bosta podelili naslednje nagrade:

— nagrada za najboljšo 1. izvedbo in trofej društva »F. B. Sedej« 1.000.000 lir; — nagrada za najboljšo melodijo 700.000; — nagrada za 2. najboljšo izvedbo 500.000; — nagrada občinstva 300.000; — nagrada za najboljšo besedilo 200.000; — posebna nagrada za najboljši zamejski ansambel.

b) Komisiji bosta sestavljeni: komisija za ocenjevanje besedil, komisija za ocenjevanje glasbe.

c) Organizator si prevzame stroške za kosilo, večerjo in prenočišče nastopajočih.

Za ansamble veljajo naslednji pogoji:

1. Na Festival se lahko prijavijo vsi slovenski ansambli, ki gojijo slovensko narodno-zabavno glasbo.

2. Skladbi, ki ju bodo izvajali ansambli, morata biti izvorni ter prvič izvedeni na Festivalu v Števerjanu.

3. V prijavi morajo biti navedeni naslednji podatki: ime, priimek, datum rojstva, sedanje bivališče vodje in članov ansambla.

Podatki morajo biti čitljivi in točni.

Ansambli so dolžni poslati: notno gradivo v enem vzorcu; besedila pesmi; izpopolnjeno »prijavo«; sliko ansambla; kratko zgodovino ansambla.

4. Ansambli so dolžni sporočiti organizatorjem vsako spremembo v ansamblu.

5. Organizator si prevzame vso odgovornost pri spremembi samega razpisa.

6. Rok prijave traja do 31. maja 1990.

Naslov: SKPD »F. B. SEDEJ« Trg Svobode 6 - 34070 Števerjan - San Floriano del Collio (GO) Italija Tel. 0481/884037 ali 884176

Sporod od 18. do 24. marca 1990

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Drevo v oblakih«. 10.30 Country glasba. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Ko zgodovina zveni. 14.10 »Yesterday ali Od jutri ne kadim več«. Satirični kabaret. 14.30 V studiu z vami: Sergij Verč (1. del). 16.00 Sport in glasba. 17.45 V studiu z vami (2. del).

Ponedeljek: 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Slovenski kantavtorji. 12.40 Naša pesem. Mešani zbor Svoboda iz Vuzenice. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 Igrajmo se skupaj! 15.10 Ta dom je naš (o ekologiji). 16.00 Mi in glasba. Godalni kvartet Glasbene matice. (Prvi del koncerta). 17.10 »Vojna in mir«.

Torek: 8.35 Južnoameriška folklor. 9.40 Kultura in ne. Prvotni pomen besede »kritičnost«. 12.40 Naša pesem. Mešani zbor Štefan Kovač iz Murske Sobote. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mi in glasba. Godalni kvartet Glasbene matice. 17.10 »Vojna in mir«.

Sreda: 7.30 Pravljičja. 12.40 Naša pesem. Mešani zbor Primorec-Tabor iz Trebče in z Opčin. 14.10 Otroški kotichek: »Crno na belem«. 14.30 Na goriškem valu. 16.00 Mi in glasba. Flavistka Mateja Haller in pianist Bojan Gorišek v našem studiu. 17.10 »Vojna in mir«.

16.00 Mi in glasba. Mednarodno zborovsko tekmovanje Guido d'Arezzo. Zbor »S. Jacopo« iz Stockholma. »Cantoria Alberto Grau« iz Caracasa ter Učiteljski ženski zbor iz Talina. 17.10 »Vojna in mir«.

Petek: 7.30 Pravljičja. 12.40 Naša pesem. Akademski pevski zbor France Prešeren iz Kranja. 14.10 Otroški kotichek: »Narišimo pravljico!« 14.30 Od Milj do Devina. 16.00 Mi in glasba. Mladi evropski izvajalci v palači Labia v Benetkah. 16.45 Postni govori.

Sobota: 7.30 Pravljičja. 9.40 »Sreča je kakor sonce: kadar je najlepše, zatone«. 10.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 11.45 Crnske duhovne pesmi. 12.40 Naša pesem. Akademski pevski zbor Tone Tomšič iz Ljubljane. 14.10 »Tam za goro...« - Oddaja iz Benečije, Rezijske in Kanalske doline. 16.00 Sobotno popoldne - zabavno kulturna oddaja. 17.10 Sobotno popoldne (2. del). 18.00 Svetlana Makarovič: »Vrbov fant«. Radijska igra.

STANDRESKA DEKANIJA

vabi na

TEOLOŠKI TEČAJ

15. marec: dr. Oskar Simčič - Krščanski moralni predlog v današnjem času.

22. marec: dr. Ivan Štuhec - Cerkev in njeno misijonsko pričevanje.

29. marec: dr. Ciril Sorč - Cerkev obhaja skrivnost odrešenja (pogled na pokoncilsko liturgijo).

Predavanja bodo v mali dvorani Katoliškega doma, začetek ob 20.30

KATOLIŠKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzetta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefax 533177 - poštni tek. račun: 11234499 poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik Poštn. plačana v gotovini - skupina II/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzetta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici Cena posamezne številke: 1000 lir Letna naročnina: Italija 45.000 inozemstvo 70.000 zračna pošta 95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA

ZAHVALA

Prisrčno se zahvaljujemo vsem udeležencem pogreba naše drage mame

Karmele Rolli roj. Orel

Posebna zahvala g. M. Gerdolu za globoko občuteni pogrebni obred, dr. Cvetu Ukmarju za večletno zdravstveno oskrbo, g. Stanku Živcu, vedno pripravljenemu za duhovno tolažbo. Hvala vsem!

Trst, dne 12. marca 1990

Otroci